

Norway Cup 2004

Atter er en stor turnering overstået, og vi kan med rette sige at det var en af Nørhalsne Norway Cup 2004.

Michael fra Dansk Dommerformidling havde til dette års Norway Cup samlet 23 danske og tyske dommere, som over et par dage kom "dumpende" til Oslo.

Alle dommere (næsten) boede på Brammfjells-skolen, hvor alt "dommerrelevant" foregår, dvs. administration, hentning i busser etc. Endvidere spiser man på skolen i kantinen og, hvis man er dansker eller tysker, drikker på værelserne om aftenen.

Min kæreste (som ikke er dommer, men bare en stakkels pige, som blev slæbt med) og jeg boede på campingpladsen nær skolen. Vi havde i dagene op til turneringen set det enorme arbejde, som lå bag turneringen. I løbet af 4-5 dage blev en stor park (a'la Fælledparken) omdannet til turnerings-centrum og baner. På 3 andre parkanlæg i Oslo fandt tilsvarende arbejde sted. Kæmpe telte og tribuner blev opsat, og langsomt blev et øde område omdannet til et menneskefyldt mekka.

Dagen før turneringsstart blev afholdt informationsmøde på engelsk (senere fandt vi ud af, hvorfor den engelske version tog 1/2 time når den norske udgave tog 2 timer). Vi fik alle (troede vi) relevante informationer, og efter informationsmødet skulle de spændende flamingo-bokse med norsk mad åbnes.

Turneringsmad er sjældent spændende. Norsk mad er sjældent spændende - så vores forventninger til norsk turneringsmad var meget begrænset. Uden jeg direkte vil rose maden, tror jeg dog vi alle generelt var positivt overraskede. Vi fik en eller flere (og endnu flere, Thomas!!!) folie-bakker med dagens ret - det mindede faktisk mest om frosne færdigretter. Morgenmad og frokost var "det samme", dvs. toastbrød med skinke, ost, leverpostej og syltetøj. Det var okay de første 3-4 dage, men efter 6 dage med samme pålæg 2 gange dagligt kunne man godt savne lidt fornyelse - men igen, det var okay.

De første kampe

Om aftenen kan du se en oversigt med næste dags kampe, og næste morgen kan du afhente dine kampkort. Det fungerede godt, og på første dagen fik vi typisk 2-3 kampe.

Afhentning og transport til anlæggene (som typisk lå 15-30 minutter fra skolen) var meget forvirrende, og til kampene ankom vi ofte et par minutter før kick - lidt træls, og nok et af de få kritikpunkter i en ellers god organiseret turnering.

Min første kamp var på linjen med en englænder med fløjten og en nordmand på den anden side. Kampen forløb uden problemer, og pludselig var turnering startet.

Derefter var gamet igang - i min 2. kamp var jeg hoveddommer, med førnævnte englænder og nordmand på linjerne. Man lige skal vænne sig til at skifte rolle fra linjedommer til hoveddommer på under 2 minutter, men kampen forløb fint. I kampen havde jeg observatør på - det er en bedømmer, som vurderer ens indsats på tilsvarende måde, som vi er vant til det i Danmark. Dog retter de på en i pausen, hvilket er ret forvirrende.

Aftenerne

Nordmændenes forhold til alkohol er meget forskelligt for gruppen med danske og tyske velvoksne mænd. Som det oftest er tilfældet i sådanne turneringer, sad vi ofte og spillede kort, snakkede og drak en enkelt kold øl eller glas "noget" om aftenen. Mange fra "gruppen" havde været sammen før i andre turneringer, så stemningen var god og afslappet. Den eneste spænding i rummet skyldtes Alexanders strømper+støvler, som hurtigt blev forvist til gangen (strømperne, ikke Alexander!).

Hårdt program giver ømme ben!

De efterfølgende dage fik vi 4-6 opgaver dagligt, hvilket var i overkanten. Jeg tror vi alle løb ind i en kollektiv nedtur på 3. dagen, hvor vi med ømme muskler skulle dømmes 6 kampe. Norway Cup havde været forudseende, og havde bestilt 3 massører til os stakkels dommere.

Men ofte glemte man de lettere ømme ben, når først kampen kører. Alle dommere, som har deltaget i internationale sommerturneringer, kender det rush man oplever, når man sammen med 2 fremmede dommere fra andre lande, opnår et fællesskab og forståelse under en hård kamp.

Intensiteten og niveauet i kampene er dog lavere end i andre sommerturneringer, jeg har deltaget i. Norway Cup er stort, men ca. 75% af holdene er norske, så der er rigtig mange norske bredde-hold med. Endvidere er der mange (gode) kvinde-kampe, hvor man, uden jeg vil sige noget negativt om niveauet, sjældent bliver sat på samme prøvelser som dommer

Generelt

Norge er et dejligt land og nordmændene er et flinkt, hjælpsomt folkefærd, som altid er positive. Dette bærer Norway Cup præg af - alting foregår fornuftigt, stille og roligt, og altid med et smil. Bortset fra kamp-antallet og transporten er alting utrolig vel-organiseret, og jeg har svært ved at sætte fingre på noget.

Jeg tror, at mange af deltagerne fra i år, vil sidde i en lummert klasselokale i godt humør igen til næste år - beklage sig over benene for at drage afsted næste morgen med søvn i øjnene sammen med en flok glade nordmænd mod bane R5.

Ses vi - det tror jeg nok vi gør

Martin Madsen